

dende Lovgivning. Derfor have vi udtrykt Reglen saaledes, som den findes i § 1, at det, hvorpaa det kommer an, er, om Hovedbedriften er Algerbrug, og vi havde den Glæde at finde Understøttelse for vor Fortolkning af den gjældende Lovgivning i, hvad den høitærede Indenrigsminister bemærkede om, at i en længere Række af Aar havde Administrationen været tilbøielig til at opfatte Sagen netop paa samme Maade som vi. Men hvorom Alting er, saa forekommer det os, at, hvis man var misfornøiet med den Definition, som efter Udfaldet af Sagens 2den Behandling indeholdes i § 1, saa havde Veien været den at stille Ændringsforslag til § 1 eller, om man vil, gjenoptage Forslaget om, at dens 2det Stykke skulde bortfalde, men derimod er Veien ikke den, at lade Paragrafen blive staaende og saa tilføie et andet Forslag, der gaar ud paa fuldstændig, at ophæve Betydningen af dens Bestemmelse. Man anfører jo ogsaa her de Ord, der nylig have lydt her i Salen, og som vi ogsaa have hørt i dette Møde, nemlig om, at der ikke maa gives Love tilbagevirkende Kraft. Men hvad er det, man foreslaar her? Det er ikke blot, at denne Lovs Bestemmelser ikke skulde have, hvad man formener at kunne kalde tilbagevirkende Kraft, men man foreslaar, at i al Æftertid skal denne Bestemmelse ikke gjælde, aldrig kunne komme i Betragtning. Spørgsmaalet om, hvad der har været et Gaardbrug, inden Loven udkom, skal vedvarende bedømmes efter den nu gjældende Ret. Med andre Ord, man opstiller den Paastand, at det er uberettiget for Lovgivningsmagten at fortolke en gjældende Lov, naar der bestaar en Uklarhed; det er fuldstændig uberettiget at foreslaa Lovgivningsmagten at søge denne Uklarhed hævet; nei, det skal vedblive at staa uklart for evig Tid, thi, vedbliver det ikke at staa uklart, er der en Mulighed for, at man ved at tage fejl i den Maade, hvorpaa man har opløst Tvivlen, kommer til at bestemme Noget for den følgende Tid, som maasse de Paagjældende ellers kunde være slupne fra, idet Domstolene ikke vilde have anset det som klart. Det er den Paastand, som her er opstillet, at Uklarheden skal aldrig kunne hæves. Man mener, og det mene ogsaa vi, at Begrebet

„Gaard“ i visse Henseender ikke er sikkert; men de Herrer ere af den Mening, at, er det usikkert, saa skal det blive staaende saaledes, ingen menneffelig Magt kan forandre det, thi det vilde stride imod Lovgivningsprinciper, som ikke paa nogen Maade tør tilfidesættes. Det er derfor, vi ikke have kunnet tiltræde dette Forslag, og jeg negter ikke, at det efter denne min Betragtning ikke kan Andet end forundre mig, om virkelig overmaade mange Medlemmer skulde kunne slutte sig til dette Forslag, og det har endnu mere undret mig at se, at den høitærede Indenrigsminister har kunnet slutte sig til et Forslag som dette; thi det er jo netop ham, der ganske overordentlig har lagt Vægt paa, at der maatte komme en Definition af Ordet „Gaardbrug“ ind i Lovforslaget. Medens dette ikke var foreslaaet af det Udvalg, der i forrige Aar var nedsat her i dette Thing, er det netop den ærede Minister, der har bragt denne Definition ind i Lovforslaget, og, efter at den nu er kommen derind, efter at Udvalget har fundet, at det virkelig var hensigtsmæssigt og rigtigt, og Thinget derhos har bifaldt det, saa undrer det mig, at Ministeren anbefaler et Ændringsforslag, der gjør dette fuldstændig, betydningsløst; det er det, som jeg for mit Bedkommende ikke ser mig i Stand til at forstaa. — Jeg vil endnu tillade mig at knytte nogle Ord til det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister til samme Paragraf, det er det Forslag, der staar opført under Nr. 8. Dette Ændringsforslag vedkommer jo ikke det Nummer af § 4, som hidtil er omtalt, men kun Nr. 2 og 3. Hvad disse Numre angaar, saa er Forholdet noget forskjelligt fra det, der finder Sted med Hensyn til Nr. 1. Med Hensyn til de Sordbrug, der omhandles i Nr. 2 og 3, erkjendte Udvalget ved 2den Behandling, at, endsskjønt man ogsaa her havde søgt at holde sig overmaade nær til den bestaaende Lovgivnings Tanke, ja endogsaa i visse Henseender var gaaet ind paa Bestemmelser, der efter Fleres Mening vare mindre strenge end den nuværende Lovgivning, kunde det dog maasse med Grund siges, at der i en enkelt Henseende var en lille Afvigelse fra den bestaaende